

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 711/2023
11.07.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Бојане Пауновић, Светлане Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Звезданом Говедарица Царић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Милоша Васића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 392/22 од 24.11.2022. године и Вишег суда у Нишу Кж1 74/23 од 22.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 11.07.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Милоша Васића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 392/22 од 24.11.2022. године и Вишег суда у Нишу Кж1 74/23 од 22.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 392/22 од 24.11.2022. године, окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика, па јој је изречена условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) месеци, која се неће извршити уколико окривљена у року проверавања од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и осуђена на новчану казну у одређеном износу од 30.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, што ако не учини иста ће бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне суд одредити један дан казне затвора. Окривљена је обавезана да суду накнади трошкове кривичног поступка паушални износ од 5.000,00 динара, у року од осам дана од дана правноснажности пресуде, сходно члану 264. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 74/23 од 22.05.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Нишу и браниоца окривљене АА, адвоката Милоша Васића и пресуда Основног суда у Нишу К 392/22 од 24.11.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Милош Васић, у смислу члана 485. став 1. ЗКП, са предлогом да „Врховни касациони суд“ преиначи пресуду Основног суда у Нишу К 392/22 од 24.11.2022. године и окривљену ослободи од оптужбе, или да наведену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене одржао седницу већа, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене АА, адвокат Милош Васић у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, учињену на штету окривљене, уз образложење да се побијане пресуде заснивају на незаконитом доказу и то на записнику о саслушању окривљене АА сачињеном од стране ПУ Прокупље Ку ДД 599907/20 од 21.12.2020. године, а да је наведени записник сачињен супротно одредби из члана 85. став 3. и 5. ЗКП, на ком доказу се не може заснивати осуђујућа пресуда. Бранилац окривљене у прилог својих тврдњи да се у конкретном случају ради о незаконитом доказу наводи да је одредбом члана 85. став 5. ЗКП прописано да ако окривљени није поучен или му није омогућено да користи права из става 2. овог члана или изјава окривљеног из става 3. овог члана о присуству браниоца није унета у записник, или ако је поступљено противно ставу 4. овог члана или је исказ окривљеног добијен противно члану 9. овог Законика, на исказу окривљеног се не може заснивати судска одлука, при чему је одредбом став 3. истог члана прописано да ће се окривљени позвати да се изричито изјасни о томе да ли ће узети браниоца по свом избору уз упозорење да ће му ако не изабере браниоца у случају обавезне одбране бити постављен бранилац по службеној дужности у складу са законом.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Милоша Васића, којима се указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Наиме, из списка предмета се утврђује да је окривљена АА претходно, у предистражном поступку на записнику Ку ДД 599907/20 од 21.12.2020. године поучена о својим правима која има у смислу члана 68. став 1. и 2. ЗКП, која се односе на право на одбрану окривљене, те да се иста том приликом изјаснила да пристаје да да свој исказ у присуству браниоца адвоката Милоша Васића, као и да на поменути записник о саслушању, окривљена, тада осумњичена АА, као и њен бранилац адвокат Милош Васић, нису имали примедбе. Такође, у даљем току поступка, на записнику о саслушању осумњичене АА код Основног јавног тужиоца Ктр 648/21 од 19.11.2021. године, на које саслушање је осумњичена АА приступила са изабраним браниоцем адвокатом Милошем Васићем по приложеном пуномоћју, који је у том својству био у току целог поступка, након што је претходно поучена и упозорена о својим правима из

члана 68. став 1. ЗКП, изјавила да ће одбрану дати у присуству изабраног браниоца адвоката Милоша Васића, при чему иста на поменути записник није имала примедби.

Дакле, у конкретном случају окривљена је почев од првог саслушања имала браниоца (у тој фази по службеној дужности), а након тога тај исти бранилац је поступао као изабрани бранилац, из чега произилази да нема повреде чл. 85. ст. 3. и 5. ЗКП самим тим ни битне повреде одредбе чл. 438. ст. 2. тачка 1) ЗКП.

У поднетом захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљене АА истиче и повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, при чему се из образложења исте суштински указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и наводи да радње описане у изреци побијане пресуде не садрже све елементе кривичног дела превара из члана 208. КЗ.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене, Врховни суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 208. став 1. важећег Кривичног законика, прописано је да ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист, доведе кога лажним приказивањем или прикривањем чињеница у заблуду, или га одржава у заблуди и тиме га наведе да овај на штету своје или туђе имовине нешто учини или не учини, казниће се затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном.

Из чињеничног описа датог у изреци првостепене пресуде произилазе сва законска обележја кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, за које је окривљена АА оглашена кривом правноснажним пресудама и то како објективна која се односе на саму радњу извршења која се састоји у томе да је окривљена дана 18.08.2020. године у просторијама оштећеног ДОО „Делта билд“ у урачунљивом стању, у намери да себи прибави противправну имовинску корист, лажним приказивањем чињеница, довела у заблуду власника и одговорно лице привредног друштва ДОО „Делта билд“ ББ из ..., да јој на штету имовине ДОО „Делта билд“ чији је власник, преда робу у вредности од 62.690,00 динара на тај начин што је наведеног дана, у продавници привредног друштва у ..., предочила запосленом ВВ да жели да узме материјал за фасаду и да ће исти платити у року од недељу дана, што је запослени телефонским путем пренео ББ, којој је издиктирао робу са спецификације, па му је ББ предочила цене материјала који је био потребан окривљеној АА, као и то да је с обзиром да робе нема у ..., потребно да сачека неколико дана, што је ББ пренео окривљеној АА, па је потом окривљена дошла у просторије продавнице у ... на означеној адреси и лажно приказала ББ да ће робу платити у року од недељу дана, јер завршавају фасаду, да јој је хитно и замолила је да јој изађе у сусрет и да ће робу платити у продавници, потписала отпремницу од 18.08.2020. године, а потом напустила продавницу са преузетом робом, а робу није платила у договореном року и није се јављала на телефонске позиве ББ, нити је вратила преузету робу, тако и она обележја кривичног дела која се тичу субјективног односа окривљене према извршеном делу, а односе на урачунљивост, умишљај и свест окривљене о забрањености дела.

Имајући у виду све напред наведено, као и цитирану одредбу Кривичног законика, произилази да се у радњама окривљене стичу сви битни елементи кривичног дела, како објективни што се тиче радње извршења, тако и субјективни који се тичу

субјективног односа окривљене према извршеном делу, а односе на урачунљивост, умишљај и свест окривљене о забрањености кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика, због чега је захтев браниоца окривљене у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) КЗ оцењен као неоснован.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник
Звездана Говедарица Царић,с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**